

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1229/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814215860
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubinyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814215860.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa H. B. J., s.r.o. so sídlom T. XX, H. 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. I. B., s.r.o. so sídlom v T., H. XX proti odporčkyni T. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX, o zaplataenie 766,82 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 07. apríla 2015, č.k. 10C/141/2014-37, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom čiastočne zastavil konanie o zaplataenie žalovanej istiny 766,82 eur a úroku z omeškania 140 eur, a to pre späťvzatie návrhu odôvodnené plnením zo strany odporcu. V časti nedotknutej zastavením konania návrhu vyhovel z dôvodu uznania nároku a odporcu zaviazal k zaplataeniu úroku z omeškania 61,40 eur v mesačných splátkach po 10 eur. O náhrade trov konania rozhodol tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 150 ods. 1 O.s.p.) spočívajúcich v osobných, sociálnych a ekonomických pomeroch odporcu, ktorý je poberateľom čiastočného invalidného dôchodku 180 eur mesačne, jeho náklady na bývanie predstavujú 150 eur mesačne, spláca ďalší úver a je nemajetný.

Proti rozsudku okresného súdu, a to do výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal priznať náhradu trov konania voči odporcovi v celom rozsahu. Rozhodnutie o použití ust. § 150 ods. 1 O.s.p. považoval za nedostatočne odôvodnené, pretože okresný súd sa nezaoberal intenzitou preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa a neuviedol, v čom táto intenzita spočíva, aký je rozsah, a ktoré dôvody sú dôvodmi, ktoré je možné považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa. Pokiaľ medzi ne zaradil aj splácanie záväzku v prospech iného subjektu, absentuje zdôvodnenie, prečo by v prípade záväzku voči navrhovateľovi nemal odporca uhradiť aspoň súdny poplatok za návrh. Zdôvodnenie, prečo okresný súd pristúpil k použitiu absolútneho moderačného práva podľa § 150 O.s.p. tak v danom prípade absentuje. V závere odvolania žiadal navrhovateľ priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu dôvodov odvolania a zistil, že je potrebné rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti potvrdiť, pretože je v dotknutom výroku vecne správne (ust. § 219 ods. 1 O.s.p.). Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., podľa ktorých možno v tejto veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súď prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa

priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. umožňuje súdu vo výnimočných prípadoch eliminovať tvrdosť rozhodnutia, ktoré by inak v súdnej veci prichádzalo do úvahy podľa iných ustanovení O.s.p. o náhrade trov konania, a to tým, že účastníkovi, ktorému by inak náhrada trov konania patrila, túto súd celkom, alebo sčasti neprizná. I keď citované ustanovenie uvádza ako dôvody hodné osobitného zreteľa skutočnosti súvisiace s procesnými úkonmi účastníkov, je možné za ne považovať aj iné dôvody, pretože procesné úkony sú uvedené iba príkladmo.

Z napadnutého rozhodnutia okresného súdu je nad akúkoľvek pochybnosť zrejmé, že za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré možno úspešnému navrhovateľovi nepriznať náhradu trov konania považoval okresný súd majetkové a príjmové pomery odporcu, ktoré v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a jednoznačne špecifikoval príjmom odporcov vo výške 180 euro mesačne, s jeho nákladmi na bývanie vo výške 150 euro mesačne a nemajetnosťou. Bez potreby podrobnejšieho odôvodňovania je porovnaním uvedených súm zrejmé, že odporca žije na hrane existenčných problémov a zo svojho príjmu je schopný zabezpečiť sotva najzákladnejšie životné potreby. Pokiaľ okresný súd uviedol aj ďalšie úverové zaťaženie odporcu bez bližšieho špecifikovania dopadu na pomery odporcu, nie je možné dovodzovať navrhovateľom uvádzanú prednosť tohto výdavku pred výdavkami na náhradu trov konania, ale opäť postačuje vychádzať najmä z uvedených príjmových pomerov odporcu, aby bolo zrejmé, že ďalší úver nepredstavuje jeho prednostný výdavok, ale iba dokrešľuje mimoriadne nepriaznivú finančnú a majetkovú situáciu odporcu. Za daného stavu bolo použitie ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. plne dôvodné a rozhodnutie okresného súdu, ktorým navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania ani čiastočne bolo vecne správne. Krajský súd ho preto potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.